

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

frá 24. júní 1996

um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar hreinlætistæki(*)

(Texti sem varðar EES)

(96/578/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 89/106/EBE frá 21. desember 1988 um samræmingu á lögum og stjórnarsýslufyrirmælum aðildarríkjanna um byggingarvörur ⁽¹⁾, eins og henni var breytt með tilskipun 93/68/EBE ⁽²⁾, einkum 4. mgr. 13. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Þegar staðfesta á samræmi vöru skal framkvæmdastjórnin velja á milli aðferðanna tveggja sem kveðið er á um í 3. mgr. 13. gr. í tilskipun 89/106/EBE og ætíð velja „auðveldustu aðferðina af þeim sem samrýmast öryggissjónarmiðum“. Þetta merkir að nauðsynlegt er að ákveða, með tilliti til ákveðinnar vöru eða vöruflokks, hvort framleiðslustýringarkerfi í verksmiðju, sem framleiðandi ber ábyrgð á, er nauðsynlegt og fullnægjandi skilyrði fyrir staðfestingu á samræmi eða hvort þörf er á afskiptum viðurkennds vottunaraðila af ástæðum sem varða viðmiðanirnar sem um getur í 4. mgr. 13. gr.

Samkvæmt 4. mgr. 13. gr. skal aðferðin, sem þannig er valin, tilgreind í umboðunum og tækniforskriftunum. Því er æskilegt að nota sömu skilgreiningu á hugtakinu vörur eða vöruflokkar og notuð er í umboðunum og tækniforskriftunum.

Aðferðunum tveimur, sem kveðið er á um í 3. mgr. 13. gr., er lýst ítarlega í III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE. Því er nauðsynlegt að tilgreina með skýrum hætti, með hliðsjón af III. viðauka, hvernig þessum tveimur aðferðum skuli beitt að því er varðar hverja vöru eða vöruflokk þar eð ákveðin kerfi eru tekin fram yfir önnur í III. viðauka.

Aðferðin sem um getur í a-lið 3. mgr. 13. gr. svarar til kerfanna sem eru tilgreind í fyrsta kosti, án stöðugs eftirlits, og öðrum og þriðja kosti í ii-lið 2. þáttar III. viðauka, og aðferðin sem um getur í b-lið 3. mgr. 13. gr. svarar til kerfanna sem eru tilgreind í i-lið 2. þáttar III. viðauka og í fyrsta kosti í ii-lið 2. þáttar III. viðauka, með stöðugu eftirliti.

Ráðstafanirnar sem kveðið er á um í þessari ákvörðun eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um byggingarmál.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Staðfesta skal samræmi vara og vöruflokka sem eru tilgreind í I. viðauka með aðferð þar sem framleiðandi ber einn ábyrgð á framleiðslustýringarkerfi í verksmiðjunni sem tryggir að varan sé í samræmi við viðeigandi tækniforskriftir.

2. gr.

Staðfesta skal samræmi vara sem eru tilgreindar í II. viðauka með aðferð þar sem gert er ráð fyrir, til viðbótar við framleiðslustýringarkerfi í verksmiðjunni, sem framleiðandi starfrækir, þátttöku viðurkennds vottunaraðila við mat og eftirlit með framleiðslustýringunni eða vörunni sjálfri.

3. gr.

Í stöðlunarumboðum er tiltekið hvaða aðferð skuli notuð til að staðfesta samræmi samkvæmt III. viðauka.

4. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 24. júní 1996.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 254, 8. 10. 1996, bls. 49, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 67/97 frá 4. október 1997 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 40, 11. 2. 1989, bls. 12.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 220, 30. 8. 1993, bls. 1.

I. VIÐAUKI

HREINLÆTISTÆKI

Vaskar, handlaugar, þvottarennur; baðker; sturtubotnar; skolskólar; þvagskólar; salernisskólar; kamrar, efna- og moltusalerni; salerni með frárenniskvörn; tyrknesk salerni; salerniskassar; nuddbaðker; skermar eða skilveggir fyrir sturtur og baðker.

Einingar fyrir almenningssalerni og salernisklefa sem hafa fengið yfirborðsmeðhöndlun með efnum sem falla undir flokka A, B eða C með tilliti til viðbragða við bruna og breytast ekki með tilliti til viðbragða bruna á meðan á framleiðsluferlinu stendur hvað nothæfi varðar (yfirleitt er um að ræða efni sem eru framleidd úr eldraustum hráefnum), og með efnum sem falla undir flokka D, E eða F.

II. VIÐAUKI

HREINLÆTISTÆKI

Einingar fyrir almenningssalerni og salernisklefa sem hafa fengið yfirborðsmeðhöndlun með efnum sem falla undir flokka A, B eða C með tilliti til viðbragða við bruna og geta breyst með tilliti til viðbragða við bruna á meðan á framleiðsluferlinu stendur hvað nothæfi varðar (yfirleitt er um að ræða efni sem eru framleidd úr eldfimum hráefnum).

III. VIÐAUKI

VÖRUFLOKKUR

HREINLÆTISTÆKI (1/1)

Kerfi til staðfestingar á samræmi

Fyrir þær vörur og þau áformuðu not sem getið er hér á eftir eru Staðlasamtök Evrópu/Rafstaðlasamtök Evrópu (CEN/CENELEC) beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum:

Vara/vörur	Áformuð not	Stig eða á samræmi (Viðbrögð við bruna) ⁽¹⁾	Kerfi til staðfestingar
Vaskar, handlaugar, þvottarennur; baðker og sturtubotnar; skolskólar; þvagskólar; salernisskólar; kamrar, efna- og moltusalerni; salerni með frárennsliskvörn; tyrknesk salerni; salerniskassar; nuddbaðker; skermar eða skilveggir fyrir sturtur og baðker ásamt tilbúnum salerniseiningum	Til hreinlætisnota	-	4 ⁽⁴⁾
Einingar fyrir almenningssalerni og tilbúnir salernisklefar	Til hreinlætisnota	A, B eða C ⁽²⁾ A, B eða C ⁽³⁾ D, E eða F	1 ⁽⁵⁾ 3 ⁽⁶⁾ 4 ⁽⁴⁾

⁽¹⁾ Hvað varðar viðbrögð við bruna vísast til ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 94/611/EB (Stjtíð. EB nr. L 241, 16. 9. 1994, bls. 25).

⁽²⁾ Efni sem geta breyst með tilliti til viðbragða við bruna á meðan á framleiðsluferlinu stendur hvað nothæfi varðar (yfirleitt er um að ræða efni sem eru framleidd úr eldfimur hráefnum).

⁽³⁾ Efni sem breytast ekki með tilliti til viðbragða við bruna á meðan á framleiðsluferlinu stendur hvað nothæfi varðar (yfirleitt er um að ræða efni sem eru framleidd úr eldtraustum hráefnum).

⁽⁵⁾ 1. kerfi: Sjá i-lið 2. þáttar í III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE, án úttektarprófunar á sýnum.

⁽⁶⁾ 3. kerfi: Sjá ii-lið 2. þáttar í III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE, annan kost.

⁽⁴⁾ 4. kerfi: Sjá ii-lið 2. þáttar í III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE, þriðja kost.

Forskriftn fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota það, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika, þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 89/106/EBE og, eftir atvikum, lið 1.2.3. í grunnskjölnum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.